

РЕШЕНИЕ

№ 929

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **7555** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Митница Столична, чрез юрисконсулт П. срещу
решение /без номер/ от 06.07.2013 г., постановено по наказателно от административен
характер дело № 3262/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 99
състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ наказателно
постановление № 934/12.12.2011 г., издадено от началника на Митница Столична.

С оспореното пред СРС НП на [фирма] на основание чл. 128, ал. 2, във връзка с чл.
108а, ал. 1 от ЗАДС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в
размер на 50 000,00 лева и е постановено отнемане в полза на държавата на 1189 броя
кутии с цигари, за неизпълнение на законово на чл. 108а, ал. 1 от ЗАДС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно.
Според касатора, първоинстанционният съд е допуснал процесуални нарушения,
довели до неизясняване на фактическата обстановка. Инвокирани са доводи, че
неизпълнението на законово задължение от страна на едноличния търговец е
установено безспорно, защото същият не е имал право да държи и да продава
тютюневи изделия при положение, че не е имал разрешение за това, издадено от
Директора на Агенция „Митници”. В разглеждания случай задълженото лице е имало
разрешение да търгува с такива изделия до момента на влизането в сила на

измененията в Закона за тютюна и тютюневите изделия. След подаването на заявлението за получаване на разрешение дейността му също е била законосъобразна, но в момента, когато е получил Решение за отказ № Г47-0228/25.11.2010 г., той е трябвало да преустанови търговията. Според касатора в случая към спора е неотносим факта дали решението е влязло в сила или не. Само наговото поставяне е достатъчно, за възникване на задължение за лицето да съобрази дейността си с изискванията на закона.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт П., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат Д. оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна, поради което решението на СРС следва да се отмени като незаконосъобразно.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят и други двама свидетели-очевидци, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 15.03.2011 г. длъжностни лица при Агенция „Митници” извършили проверка на търговски обект, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [жк], бл. 519. Проверяващите установили, че търговското помещение на магазина били съхранявани се държат 1189 броя кутии с цигари, облепени с валиден бандерол за платен акциз за Б.. Търговецът не е разполагал с разрешение за продажба на тютюневи изделия, като управителят представил единствено заявление до Началника на Митница Столична за издаване на разрешение за продажба на тютюневи изделия. При последвалото събиране на доказателства било констатирано, че компетентният орган е постановил решение за отказ № Г47-0228/25.11.2010 г., което е оспорено пред АССГ. Търговецът представил, издадено от Столичана Община разрешение № 223/18.12.2001 г.

Констатациите от проверката били обективирани в протокол № 364/15.03.2011 г., с който били иззети и 1189 бр. кутии с цигари, облепени с валиден бандерол за платен акциз за Б..

Установените в хода на проверката обстоятелства дали възможност на служителите на Агенция „Митници” да направят извод, че едноличният търговец „Г. – А. А.” не е изпълнил задължението си чл. 100а от ЗАДС, което е основание за налагане на имуществена санкция по чл. 108а, ал. 1 ЗАДС. В тази връзка бил съставен АУАН № 951/14.06.2011 г., е връчен на представител на сочения за нарушител, който го подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От приложеното по делото Решение за отказ № Г47-0228/25.11.2010 г., издадено от началника на Митница Столична, е видно, че по заявление за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия на основание § 87, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗАДС и чл.100а, ал. 2 на ЗАДС, на жалбоподателя е отказано издаването на разрешение за търговия с тютюневи изделия в стопанисвания от него обект, находящ се в [населено

място], [жк], бл.519. Отказът е обжалван пред Директора на Агенция „Митници”, който с Решение № 2/05.01.2011 г. е потвърдил постановеното Решение за отказ № Г47-0228/25.11.2010 г., издадено от началника на Митница Столична.

Решението е оспорено, пред АССГ, който с Решение № 1864 от 20.04.2011 г. е отхвърлил жалбата.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган не е приложил правилно закона, поради което е отменил оспореното НП в цялост.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено от юрисконсулт Д. на 17.07.2012 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 27.07.2012 г. /вх. № 33301/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства.

Настоящият състав на споделя изцяло изводите на първоинстанционния съд, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

Административно-наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл. 108а, ал. 1 от ЗАДС, за неизпълнение на определено в закон или подзаконов нормативен акт задължение. В АУАН и НП е описано точно в какво се състои това неизпълнение.

Безспорно е, че търговия с тютюневи изделия може да се извършва само при наличие на валидно издадено разрешение по чл. 100а от ЗАДС.

В разглеждания казус [фирма] е притежавал разрешение, издадено от Столична община, за търговия с тютюневи изделия. По силата на § 87, ал. 1 ПЗР към ЗИД на ЗАДС, лицата, които към датата на влизане в сила на изменението на закона /01.12.2009 г./ притежават Разрешение за търговия с тютюневи изделия, издадено по реда на ЗТТИ, могат да подават заявление за издаване на ново разрешение в срок до 30.04.2010 г. До получаването на разрешението или на отказа за издаване на това разрешение, имат правото да продължат да осъществяват дейността си. Ответникът по жалбата е подал заявление за издаване на разрешение в предвидения срок /подадено е на 29.04.2010 г./. Няма спор, че с Решение за отказ № Г47-0228/25.11.2010 г. Началникът на Митница Столична не е уважил подаденото заявление, но към момента на извършване на проверката този административен акт не е бил влязъл в сила, поради което същият не е породил предвидените в него правни последици за адресата му. Т.е. правното положение на [фирма] би се изменило след окончателното влизане в сила на постановения отказ. Тогава той ще има задължение, при липса на издадено разрешение по чл. 100а от ЗАДС да преустанови продажбата на тютюневите изделия, които е могъл да продава при действието на ЗТТИ.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде

оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд
С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 06.07.2013 г., постановено по наказателно
от административен характер дело № 3262/2012 г. на Софийски Районен Съд –
Наказателно отделение, 99 състав.

Решението е окончателно.